

	Nei.
Née.	Christensen, J.
Knudsen, B.	Clausager.
Larsen, Chr.	Dankier.
Lunde.	Frelund.
Pedersen, R.	Grundvig.
Rotwitt.	Grønborg.
Sidenius.	Hansen, J. A.
Sørensen.	Hermansen.
Schærning.	Høier.
Winther.	Jagd.
Alberti.	Jensen, L.
Barfod.	Jespersen.
Bunzen.	Johansen.
Christensen, B.	
Fraværende med Orlov.	
Simonsen.	Hansen, C. H.
Fraværende.	
Kofoed.	Andresen.
Krieger.	Bardensfleth.
Marckmann.	Boisen.
Opfermann.	Broberg (syg).
Rasmusen.	Gottlob.
Rosenørn.	Hæfferup.
Schiøtt.	Jacobsen.
Sponneck.	Jugstrup.
Stoekfleth.	Jørgensen.
Stemte ikke.	
Schøler, B.	Schøler, L.

Ordføreren: Jeg maa begynde med at indrømme den ærede Cultusminister, at, saaledes som hans Forslag fremtræder dennegang, fremtræder det under en væsentlig anden Form end sidst, idet den Tilspøining, som er kommen til, og hvorefter der er fastsat en Regel for dette Tilskuds Fordeling, er af den Bessaffenhed, at en af de væsentligste tidligere Indvendinger mod Forslaget derved er hævet. Der staaer imidlertid dog endnu adskillige Indvendinger tilbage derimod, og jeg troer, at Hovedindvendingen er den, som ogsaa den ærede Minister har berørt, at man ikke har kunnet anerkjende den Forbindelse mellem Biskoppernes Løn og de øvrige Geistliges Løn, som den ærede Minister har berørt. Udvalget har antaget, at Biskoppernes Løn var noget sær-

egent, Noget der laa for sig, som man ikke saaledes uden videre kunde sætte i Forbindelse med de øvrige Geistliges Løn, da den var af en eiendommelig Art, og det har end yderligere antaget, at man, ved at gaae frem paa den foreslaaede Maade, ikke kunde vente at begrunde en fast Gageringsplan. Udvalget har betragtet de Arrangements, som er truffet med Biskopperne, for at være oprindeligt truffene Biskoppernes Interesse, idet der jo har været Klar, hvor der vare Kornpriser, hvori Biskoppernes Løn faldt ned til et betydeligt lavere Beløb, end man kunde ansee for at være passende. Nu er der senere truffen Arrangements, som have været fordeeltigere for Statskassen, men selv naar den endelige Anordning er truffen, som endnu ikke er skeet, saa vil det dog ikke være vist, at dette i Fremtiden ogsaa vil blive fordeeltigt for Statskassen. Der er Sandsynlighed for det, men det er dog alligevel en vis Hazard, som Statskassen indlader sig paa i denne Retning. Man har derfor anseet det for at være rigtigere at holde Spørgsmaalet om Biskoppernes Løn udenfor Betragtningen af Spørgsmaalet om de Geistliges Lønning i det Hele. Den ærede Cultusminister har gjort en modsat Betragtning deraf gjældende; jeg troer vanskeligt at der vil lade sig anføre nogen yderligere Grund for eller imod, og jeg skal derfor indskrænke mig til mit nu Anførte. Jeg skal blot gjentagende udhæve, at det har været Udvalgets Tanke, at man, ved at antage Forslaget, vilde borttage en af de væsentligste Tilskyndelser til Tilveiebringelsen af en bedre Regulering af de Geistliges Løn end tidligere. Den ærede Minister har vel i saa Henseende fremhævet, at Ordningen af denne Sag var forbunden med mange betydelige Vanskeligheder, Noget, hvori vistnok Enhver maa give ham Ret; men disse Vanskeligheder kunne dog ikke ansees for uovervindelige, og Udvalget har derfor ikke anseet det rigtig at antage et Forslag, som maaffee vilde have tilfølge, at Nødvendigheden af en saadan Regulering fremtraadte mindre stærk, og Forbedringen udsattes til en uvis Fremtid.